

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203075
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7814203075.10

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu L. B., G.. XX.X.XXXX, P.Ň., N. P. XXX/X, zastúpeného JUDr. Antonom Hencovským, advokátom Advokátskej kancelárie, Košice, Františkánska 3, proti žalovanej Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpenej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, o sťažnosti žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/38/2014-337 zo dňa 5.2.2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť žalovanej z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu je náhrada škody.

2. Okresný súd Rožňava dňa 5.2.2020 vydal vo veci uznesenie č.k. 5C/38/2014-337, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 1.801,80 eur a to na účet právneho zástupcu žalobcu do 15 dní od doručenia. Uznesenie bolo žalovanej doručené dňa 6.2.2020.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná sťažnosť dňa 17.2.2020, v ktorej žiadala, aby súd predmetné uznesenie zrušil resp. zmenil z dôvodu, že priznal žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania 100 % náhrady trov konania vo výške 1.801,80 eur za 10 úkonov právnej služby a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a).....141,09 Eur
2. žaloba z 24.03.2014.....141,09 Eur
3. stanovisko zo dňa 24.08.2015.....141,09 Eur
4. účasť na pojednávaní zo dňa 03.09.2015.....141,09 Eur
5. účasť na pojed. dňa 14.07.2016 (1/4 podľa § 14 ods.5 písm. b)....35,27 Eur
6. písomné podanie zo dňa 03.04.2017.....141,09 Eur
7. písomné podanie zo dňa 12.04.2017.....141,09 Eur
8. písomné podanie zo dňa 20.03.2019.....141,09 Eur
9. účasť na pojednávaní zo dňa 11.04.2019.....141,09 Eur
10. vyjadr. k odvol. zo dňa 02.05.2019 (1/2 podľa § 14 ods.3 písm. b).....70,55 Eur,

pričom namietala výšku odmeny priznanú bod bodom 4. za účasť na pojednávaní dňa 3.9.2015 vrátane režijného paušálu a DPH, nakoľko na pojednávaní nedošlo k prejednaniu veci, keďže súd rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde sp. zn. 9C/87/2012 a preto za tento úkon by mala patriť odmena len vo výške 1 podľa § 13a ods. 4 vyhlášky. Rovnako tak namietala priznanie odmeny za úkon pod bodom 7. za písomné podanie zo dňa 12.4.2017 vrátane režijného paušálu a DPH, pričom navrhla nepriznať za tento úkon odmenu vôbec, nakoľko žalovaná o tomto úkone nemá žiadnu vedomosť, nepozná jeho obsah a teda účelnosť tohto úkonu. Žalovaná rozporovala tiež priznanie náhrady za stratu času vrátane DPH, z dôvodu, že táto náhrada v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť. Vzhľadom k

tomu, že zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý advokát za uvedený čas môže dosiahnuť poskytovaním právnych služieb, pojednávaní v danej veci sa advokát osobne nezúčastnil, ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta, je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý strávil advokátsky koncipient cestou na pojednávania mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Z uvedeného dôvodu, t.j. že právna služba nebola poskytovaná advokátom, nie je splnená podmienka existencie objektívneho dôvodu, pre ktorý by nemohol advokát poskytnúť inú právnu službu, pričom poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/727/2015-59 a rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/19/2018 zo dňa 10.6.2019.

4. Podľa § 248 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

5. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

6. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7. Podľa § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

8. Súd o sťažnosti žalovanej rozhodol podľa § 248 a nasl. CSP.

9. Po oboznámení sa s dôvodmi sťažnosti žalovanej dospel súd prvej inštancie bez nariadenia pojednávania k záveru, že sťažnosť žalovanej bola podaná v zákonnej lehote, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná. Čo sa týka sťažnosti voči uzneseniu, sťažnosť žalovanej podľa § 250 ods. 1 CSP nie je dôvodná.

10. Žalovaná vo svojej sťažnosti namietala rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol o výške trov konania. Namietala výšku priznanej odmeny za úkon právnej služby zo dňa 3.9.2015 - účasť na pojednávaní.

11. Podľa § 14 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

d) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín.

12. Podľa § 14 ods. 4 vyhlášky za zastúpenie alebo obhajobu na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí polovica odmeny. Za zastúpenie a obhajobu na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, patrí len štvrtina odmeny.

13. Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

14. Podľa § 181 ods. 1 CSP, po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie.

15. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. Zo súdneho spisu súd zistil, že súd na deň 3.9.2015 nariadil pojednávanie vo veci. Účastníci na pojednávanie boli riadne predvolaní. Na pojednávanie sa dostavili ich právni zástupcovia. Súd vo veci začal pojednávať. Konštatoval, že bola zachovaná päťdňová lehota (§ 115 ods. 2 O.s.p.) na prípravu pojednávania. Následne právny zástupca žalobcu predniesol žalobu zhodne s písomným podaním.

Právna zástupkyňa žalovanej vo vyjadrení k žalobe navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Súd následne uznesením prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/87/2012. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd vyvolal vec, zistil podmienky pre konanie pojednávania, zistil prítomnosť strán a ich zástupcov na pojednávaní a začal prejednávať vec a preto nie je možné krátiť odmenu poskytnutej právnej služby na jednu štvrtinu za tento úkon právneho zástupcu žalobcu. Žalobcovi patrí za tento úkon právnej služby náhrada poskytnutej odmeny právneho zástupcovi v plnej výške.

17. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a/ prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b/ ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú aj začatú s klientom,
- c/ písomné podanie na súd alebo na iný orgán alebo protistrane týkajúcej sa veci samej.

18. Zo súdneho spisu súd zistil, že žalobca dňa 12.4.2017 doručil podanie, v ktorom sa vyjadruje k oznámeniu žalovanej zo dňa 10.1.2017, ku skutkovému základu nároku a k právnomu stavu veci. Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že žalobca mal zákonné právo vyjadriť sa k podaniam žalovanej, aj keď takéto písomné vyjadrenie si súd nevyžiadal. Žalobca ako procesne úspešná strana pred súdom, má preto právo na náhradu i týchto trov právnej služby (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky).

19. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 15 vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

21. Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“), pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta.

22. Súd má za to, že žalobcovi prislúcha aj právo na náhradu uplatnených nákladov právneho zastúpenia bez ohľadu na to, či úkon vykonal advokát sám alebo v zastúpení advokátskym koncipientom. Dôvody žalovanej uvedené v sťažnosti totiž nemajú oporu v platnom práve. Ak by tomu tak nebolo, úplne by sa minulo účinku ustanovenie § 64 ods. 2 zákona o advokácii: „Advokátsky koncipient vykonáva pod vedením a dohľadom advokáta, spoločníka verejnej obchodnej spoločnosti, komplementára komanditnej spoločnosti alebo konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným právnu prax, ktorej účelom je nadobudnúť vedomosti a osvojiť si skúsenosti potrebné na výkon advokácie. Počas tejto praxe je advokát oprávnený poveriť advokátskeho koncipienta vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ktoré advokátsky koncipient robí samostatne.“ V tomto súd odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžso/44/2015 zo dňa 28.9.2016, ktoré uvádza: „Z dikcie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že advokát je pre „svojich“ koncipientov školiteľom, mentorom, ktorý ich obohacuje o skúsenosti potrebné pre výkon advokácie a umožňuje im získanie vedomostí cenných pre prax, a to predovšetkým tým, že ich poveruje vykonávaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ktoré síce advokátsky koncipienti robia samostatne, avšak pod odborným vedením a dohľadom advokáta. Advokátovi tak so zabezpečením koncipientskej praxe vznikajú nemalé náklady, ktoré sú kompenzované práve prácou jednotlivých advokátskych koncipientov v súlade s ustanovením § 16 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého môže advokáta pri jednotlivých úkonoch zastúpiť advokátsky koncipient. Na tomto mieste považoval odvolací súd za dôležité upriamiť pozornosť na ústavne súladný výklad, ktorému venoval vo svojej judikatúre značnú pozornosť aj Ústavný súd Slovenskej republiky, nakoľko súd prvého stupňa pri odôvodnení napadnutého uznesenia vychádzal predovšetkým z gramatického výkladu aplikovaných ustanovení zákona. Ústavný súd Slovenskej republiky k výkladu práva vyslovil svoj názor napr. aj v náleze sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom konštatoval: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k

zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade aplikácie ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy SR). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle článku 2 ods. 2 Ústavy SR totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie článku 2 ods. 2 Ústavy SR nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

23. Z vyššie uvedených dôvodov považuje súd sťažnosť žalovanej v celom rozsahu za nedôvodnú a preto ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).